

[Justitsministeren.]

Jeg vil gerne sige til hr. Kjærulff-Schmidt, at det er heller ikke anderledes, end at når en betænkning bliver lagt på bordet, har det jo været meningen, at denne betænkning skulle pege på nogle løsninger, og jeg vil gætte på uden overhovedet at have haft mulighed for at snuse til den betænkning, der kommer, at det vil man også nok gøre her, det har man jo gjort tidligere. Men på forhånd love særbehandling fra denne talerstol i et onsdagsspørgsmål, det hverken vil eller kan jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maisted* (FP) til justitsministeren:

„Er det cirkulære, justitsministeriet udsendte i 1938 vedr. strafforfølgning af offentligt ansatte, midlertidigt eller permanent sat ud af kraft?“

(Spm. nr. 212).

Skriftlig begrundelse.

Under spørgetiden den 21. maj 1975 besvarede justitsministeren et af mig stillet spørgsmål vedrørende strafforfølgning af offentligt ansatte bl.a. ved at henvise til et cirkulære fra justitsministeriet fra 1938.

Efter at have gennemlæst dette cirkulære måtte jeg konstatere, at det i det af mig i spørgetiden nævnte tilfælde var blevet brudt. Jeg skrev derfor til justitsministeren, men har endnu ikke modtaget noget svar, hvorfor jeg må benytte spørgetiden til at få dette frem.

Maisted (FP):

Onsdag den 21. maj stillede jeg et spørgsmål til justitsministeren, hvor jeg påviste, at to uafhængige offentlige administrationer selvstændigt pådømte et kriminelt forhold for en offentligt ansat. Justitsministeren henviste mig til et cirkulære af 10. november 1938, hvoraf det fremgår, at såfremt en offentlig styrelse beslutter, at der ikke gennemføres strafforfølgning af en offentligt ansat, skal sagen forelægges rigsadvokaten.

I det tilfælde, jeg kender til, er dette ikke sket, hvorfor jeg må antage, at de offentlige styrelser gør, hvad der passer dem. Jeg må også gå ud fra, at alle offentligt ansatte kan

forvente, at eventuelle lovovertrædelser begået inden for det offentlige virke vil blive pådømt af den offentlige administration uden indblanding fra politiets og retsvæsenets side. Cirkulæret er altså sat ud af kraft.

Derfor tillod jeg mig den 21. maj at fremhæve det urimelige i at forfølge hr. Glistrup, og at denne sag ikke blev forelagt administrationen, men blev forelagt rigsadvokaten — og på grundlag af den såkaldte fiktionsteori blev der rejst en sag imod hr. Glistrup. Hvorfor ordnede administrationen ikke hr. Glistrups sag på egen hånd?

Den fg. justitsminister (Jørgen Peder Hansen):

Det ville egentlig være tilstrækkeligt at besvare spørgsmålet med en henvisning til justitsminister Orla Møllers besvarelse her i tinget den 21. maj 1975, som der også blev henvist til, af hr. Maisted's spørgsmål om samme emne. Det fremgår af denne besvarelse, at cirkulæret — og det er jo det, der spørges om — stadig er gældende.

Hr. Maisted henviser til, at han har hørt om en sag fra Vestsjællands amt, hvor en institutionsleder, der havde begået en lovovertrædelse, ikke var blevet anmeldt. Jeg kender ikke dette tilfælde og vil allerede af den grund ikke kommentere det. Men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at det er den enkelte styrelse, der udøver skønnet over, om politianmeldelse skal finde sted. Justitsministeriet har således ingen mulighed for at træffe afgørelse på dette område.

Endvidere vil jeg gerne fremhæve, at cirkulæret, som altså er i kraft, retter sig til statsmyndighederne og f.eks. ikke til kommunerne — der var jo tale om Vestsjællands amt. Når hr. Maisted nævner, at han ikke har fået svar på et brev til justitsministeren om dette cirkulære, kan jeg oplyse, at brevet er modtaget i justitsministeriet den 2. juni 1975, og hvis hr. Maisted havde haft blot en lille smule tålmodighed — det kan måske knibe her i slutningen af samlingen — ville han fra justitsminister Orla Møller have fået samme svar, som jeg har givet, når justitsminister Orla Møller var kommet tilbage fra USA.

Maisted (FP):

Jeg nævnte ikke, at jeg ikke havde mod-